

ת"פ 57319/03/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד באסם אמטירא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 57319-03-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אמטירא

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

באסם אמטירא

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד רעות זוסמן ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד אשר לואיס

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **הסעת תושב זר**, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום **9.1.16 נהג הנאשם בעיר מודיעין כשהוא מסייע ברכב בתמורה לסכום של 100 ₪ ארבעה שוהים בלתי חוקיים**.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר שירות שירות ורכיבים נוספים.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 22, נשוי ובעל השכלה של 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה. עובד מזה חמש שנים במפעלי ים המלח בעבודת עפר, בתפקיד ראש צוות, באמצעות חברה קבלנית לשביעות רצון מעבדו. בהתייחסו לעבירה קיבל הנאשם אחריות מלאה לביצועה ומכיר בתוצאות מעשיו. הנאשם הביע רצונו לבצע עבודות של"צ ונמצא מתאים לכך. נוכח העובדה כי הוא מועסק בחברה קבלנית שלעיתים אינה מאשרת עובדים בעלי רקע פלילי והרשעה בדין עלול לגרום לנזק משמעותי בתעסוקתו המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעה בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד רעות זוסמן ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1994, נעדר הרשעות קודמות. הנאשם הסיע 4 שוהים בלתי חוקיים בתוך מדינת ישראל. הערך החברתי שנפגע הינו הגנה על עמוד 1

ביטחון הציבור וכן סמכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. מתחם העונש הינו בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל. לעניין אי הרשעה, לא עומד הנאשם בקריטריונים שנקבעו בהלכת כתב. המלצת שירות המבחן אינה נתמכת במסמכים ולא ברור מהיכן קיבל שירות המבחן את המידע כי ההרשעה תפגע בתעסוקתו. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית על הנאשם מאסר במסגרת המתחם, לצד עונשים נלווים.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אשר לואיס, הנאשם צעיר כבן 22, נשוי ועובד בחברה קבלנית, בה הוא אחראי על צוות של חמישה אנשים. מעסיקו מרוצה ממנו ומעוניין לקדם אותו ואולם אם ישלח לעבודות שירות יפוטל (נ/1). כמו כן הנאשם הגיש בקשה לקבל רישיון נהיגה לרכב ציבורי, הליך אשר נקטע בגלל תיק זה. הנאשם מעוניין להמשיך ולהתקדם בעבודתו, לפרנס את משפחתו ולהתרחק מדרך הפשע. הנאשם נורמטיבי בעל תעודת בגרות. הרשעתו בדין תפגע במהלך חייו. הנאשם הוכיח במעשים ולא רק במילים כי הוא לוקח אחריות על מעשיו. הרשעת הנאשם בדין תפגע בו בכל מישורי חייו ותמנע ממנו מללמוד ולהתפתח בענף. משכך עתרו ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ.

7. הנאשם מסר כי הרשעתו בתיק תמנע ממנו מלהתקדם במקום עבודתו וכן מללמוד הוראה וכן כי ההרשעה תביא לפיטוריו.

דין - ביטול הרשעה

8. ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

9. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

10. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין.

11. בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותיה הרי שלעבירות על חוק הכניסה לישראל בכלל נודעה חומרה יתרה, והפסיקה אף הכירה בעבירות ההעסקה, ההלנה והסעה כחמורות אף יותר מעבירת השהייה הבלתי חוקית (ראו רע"פ 3173/09 **פראגין נגד מדינת ישראל** (5.5.09) וכן ע"פ 617/15 **מונטסר נ' מדינת ישראל** (2.4.15)). עם זאת בנסיבות תיק זה, בהן הסיע הנאשם ארבעה שוהים בלתי חוקיים בתמורה ל100 ₪, סבורני כי בכל הנוגע לחומרת העבירה אין המדובר ברף חומרה אשר אינו מאפשר

הימנעות מהרשעה.

12. עם זאת, באשר לדרישה בדבר הוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם סבורני כי לא עלה בידי הנאשם להוכיח פגיעה כאמור. הנאשם הציג מכתב ממעסיקו חתום על ידי שחומי שטרית סמנכ"ל בחברת שטרית ובניו בע"מ ממנו עולה כי הנאשם עובד בחברה מאוגוסט 2012 והינו אדם אמין אשר מעולם לא גרם נזק או נעדר מהעבודה ותמיד ביצע את העבודה שמוטלת עליו לשביעות רצון מעבידו. מהמכתב עולה כי היה ויטל על הנאשם עונש של עבודות שירות והוא יאלץ להיעדר מהעבודה לא יהיה מנוס מלפטר (נ/2). אולם מסמך זה אינו מהווה תשתית ראיתית מספקת להוכחת פגיעה תעסוקתית קונקרטית לנאשם עקב הרשעה בדין. ההפך הוא הנכון, מתוך המסמך עולה כי מעסיקיו של הנאשם, אשר מעסיקים אותו כבר מעל חמש שנים, מרוצים ממנו מאוד. לא זו אף זו, בשום מקום במכתב לא עולה כי הנאשם יפטר מעבודתו היה ויורשע בדין. מעסיקו של הנאשם מתייחס אך ורק לשאלת העונש שעתיד לקבל הנאשם. לפיכך לא ניתן ללמוד כי הרשעתו בדין של הנאשם היא זו אשר תביא להפסקת העסקתו. בהמשך הגיש הנאשם אישור על הרשמה ללימודים במכללה הטכנולוגית באר שבע, במגמה למכינה טכנולוגית, ואולם אף אישור זה אינו מהווה ראיה לכך שהרשעה בדין תפגע בתעסוקתו של הנאשם או באפשרות שיקומו.
13. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים, האינטרס הציבורי מחד גיסא, והעדר הוכחה בדבר פגיעה תעסוקתית קונקרטית מאידך גיסא, לא נמצאה עילה ראויה להימנע מהרשעה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

14. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
15. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם סמכותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, וכן הפגיעה הפוטנציאלית בביטחון תושבי המדינה הואיל והמסיע אינו יודע את טיבם של אלה שאותם הוא מסיע. בית המשפט העליון קבע לא אחת כי חטאם של המסיעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (ראו ע"פ 617/15 **מונטסר נ' מדינת ישראל** (2.4.15)).
16. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה בינונית. הנאשם הסייע ארבעה שוהים בלתי חוקיים בתוך שטחי מדינת ישראל בתמורה כספית שעה שהוא אינו יודע את זהותם ואינו מודע לכוונתם.
17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב עונשים של עבודות שירות (ראו למשל: רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (13.4.16), רע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14); רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** (24.3.11); עפ"ג (מח' ב"ש) 58809-10-13 **אבו מחארב נ' מדינת ישראל** (1.1.14); ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (08.04.14); ת"פ (רמ') 1200-06-15 **מדינת ישראל נ' אבו הדובה** (23.5.16); ת"פ (י-ם) 64069-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (11.11.13); ת"פ (פ"ת) 30626-08-13 **מדינת ישראל נ' בדיר** (10.9.14); ת"פ (י-ם) 52636-04-13 **מדינת ישראל נ' עבדאללה** (29.6.14)).
18. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך

שביום 9.1.16 נהג הנאשם בעיר מודיעין כשהוא מסיע ברכב בתמורה לסכום של 100 ₪ 4 שוהים בלתי חוקיים. כפי שנקבע לא אחת בעבירות הסעת שב"ח ישנו סיכון בטחוני ממשי הואיל ואין המסיע יודע את זהותם וטבעם של השוהים שאותם הוא מסיע ואשר לא עברו את "המסגרת הביטחונית" של גורמי הביטחון. הנאשם ביצע את העבירה למטרת רווח כלכלי.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מחודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו צעיר יליד 1994, נשוי ונעדר עבר פלילי. הנאשם עובד למחייתו ואין ספק כי עונש קונקרטי יפגע בו. הטלת עונש של עבודות שירות עלולה להוביל לפיטורים מעבודתו (נ/1). כמו כן כתוצאה מביצוע העבירה נדחתה בקשתו לקבלת רישיון לרכב ציבורי. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות מלאה על מעשיו. תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי לכל הדעות.

22. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם.

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף נמוך יחסית לצד עונשים נלווים.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **חודשיים מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 28.5.17.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.7.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ד. 6 חודשי פסילה על-תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום את העבירה שבה הורשע.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' ניסן תשע"ז, 04 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.